

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

ORWI

Organisation of Revolutionary
Workers of Iran
(Rahe Kargar)

اعلامیه کمیته مرکزی به مناسبت

آغاز بیست و دومین سال فعالیت سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

بیست و یک سال پیش، در چهارم تیرماه ۱۳۵۸، زنان و مردانی که پرچم «راه کارگر» را برافراشتند و در زیر آن گرد آمدند، راه پیمائی در سربالائی نفسگیری را آغاز کردند. آن زمان، نه تنها تا مقصدهائی، یعنی تا آزادی و حاکمیت مردم بر سرنوشت خود، و تا برچیده شدن نظام طبقاتی، راه درازی در پیش بود، بلکه حتی نزدیکترین هدف، یعنی پی بردن توده های مردم به ماهیت آزادی ستیز و ستم گستر رژیم اسلامی نیز، بسیار دور از دست می نمود؛ هدفی که رسیدن به آن، به شنائی بس دشوار و جان برکف در خلاف جریان نیاز داشت. مشکلات و قربانی طلبی های این راهپیمائی، برای اکثر پویندگان این راه از همان ابتدا روشن بود؛ پس این مشکلات را تاب آوردند، و بسیاری، به جان خریدند. تا بارمان به اینجا برسد که رسیده است، عده ای تانیمه راه آمدند؛ عده ای تازه نفس قدم در راه گذاشتند؛ و عده ای برخاک افتادند، تا پرچم آزادی و برابری بر خاک نیافتند.

در سینه این صخره تندی که پیموده ایم، دیوار وهم توده ای نسبت به حکومت مذهبی، در پشت سر مانده است؛ و اینک در ارتفاعی که هستیم، دشت مردم را می بینیم که از شفق آگاهی، روشنائی می گیرد؛ و افق را می بینیم، که پایداری مان را پاداش می دهد. درود بر همه آنانی که باخون خود پرچم «راه کارگر» را نو نوار کردند؛ و سپاس بر همه آنانی که با سینه شکافته و با دست و پای خون چکان، این پرچم را تا به این بلندی کشاندند!

اما هنوز اول راه است و هدف های بزرگتر، در پیش! پرچم «راه کارگر» باید در جایی بر قله پیروزی نصب شود که شعارهای نوشته بر آن، به عمل در آمده باشند: برچیده شدن هر نوع حکومت مذهبی و ایدئولوژیک؛ برچیده شدن حاکمیت هر اقلیت طبقاتی، هر حزب، و هر «رهبر» و دار و دسته قیم برای مردم؛ برقراری خودحکومتی اکثریت عظیم جامعه، یعنی توده های ده ها میلیونی کارگران و زحمتکشان؛ حاکمیت آنان بر سرنوشت خود؛ برچیده شدن هرگونه ستم ملی و قومی؛ برقراری آزادی های بی قیدوشرط سیاسی؛ نهادی شدن کاملترین حقوق مدنی و شهروندی؛ آزادی زنان از ستم های جنسی و تأمین برابری کامل آنان با مردان در همه زمینه ها؛ گسستن زنجیر حاکمیت سرمایه، تأمین برابری اجتماعی و از میان رفتن امتیازات طبقاتی. رسیدن به این اهداف و رهائی از ستم های سیاسی، جنسی، ملی و طبقاتی، کار خود توده هائی است که از این ستم ها رنج می برند. سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، خود را نه ناجی مردم، بلکه یاور آنان در پیکارشان برای رهائی می داند. پس میزان موفقیت «راه کارگر»، درجه آگاهی، تشکل، اتحاد، وعزم کارگران و زحمتکشان، زنان، و همه ستم کشیدگان، تبعیض دیدگان و لگدمال شدگان، در پیکار برای رهائی و پیروزی است.

«راه کارگر»، برای پیمودن باقی مانده دشوارتر این راه دراز که هنوز در پیش است - دشواری نئی در پیش ندارد؛ زیرا که شاهد یک آگاهی ژرفا یابنده و جنبش عظیم توده ای علیه بردگی و ظلم در ایران است؛ و خود نیز از زانوانی خستگی شناس، و قلبی آبدیده در خون استوره های استقامت برخوردار است. در این راهپیمائی، «راه کارگر» خود را تنها نمی داند. همه آنانی که در این سال ها برای آزادی و سوسیالیسم در خون خود غلطیده اند، «راه کارگر» می نبوده اند. «راه کارگر» در برابر همه آنان تعظیم می کند و به آنان درود می فرستد. «راه کارگر» همه آنانی را که رهائی مردم از هرگونه قیمومت، هرگونه تبعیض و ستم، و هرگونه بی عدالتی را هدف خود قرار داده اند، همراه و هم سنگر خود می داند و دست آنان را برای همکاری می فشارد.

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

شماره ۴۲۶

ORWI BP 195 75563 Paris - Cedex 12 FRANCE Fax: (331-1) 43455804

Tel:(49-40)6777819 http://www.rahekargar.org E.Mail:orwi-info@rahekargar.org